

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0209 van 7 mei 2013
in de zaak 1112/0361/A/2/0321

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Patrik DE MAEYER
kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

*Tussenkomen
partij:*

de **STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 24 november 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt van 30 augustus 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een heropbouw van een zonevreemde woning in bosgebied.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 juni 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Céline GYSELEN loco advocaat Patrick DE MAEYER en ingenieur ■■■■■, die verschijnen voor de verzoekende partij, mevrouw ■■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Andy BEELEN, die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De stedenbouwkundig inspecteur van het Vlaams Gewest verzoekt met een aangetekende brief van 8 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 15 maart 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 31 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een **verbouwing** van een bosarbeiderswoning”*. In het ontvangstbewijs kwalificeert de gemeente de aanvraag als een verbouwing aan een zonevreemde woning in bosgebied.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 21 mei 2003 dienen de vorige eigenaars van het betrokken perceel een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in voor de **renovatie van een zonevreemde woning**.

Na negatief advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (waarin werd vastgesteld dat het ging om een verbouwing met uitbreiding en functiewijziging) weigert het college van

burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt op 28 september 2003 de stedenbouwkundige vergunning.

Het beroep door de aanvragers tegen deze weigeringsbeslissing werd door de deputatie op 29 april 2004 ingewilligd en een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, ervan uitgaand dat het louter ging om een verbouwing (geen functiewijziging of uitbreiding).

Op 17 mei 2004 stelt de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 29 april 2004 beroep in bij de bevoegde minister. De gemachtigde ambtenaar is van oordeel dat het niet gaat om een verbouwing, maar om een herbouw en verwijst daarvoor naar de plannen en naar de overwegingen van het besluit van de deputatie.

Op 6 december 2005 wordt het beroep door de minister ingewilligd. De Minister oordeelt als volgt:

“ ...

Overwegende dat de kwestieuze woning vermoedelijk werd opgericht in het jaar 1914, en alleszins sinds 1917 voorkomt op de kadasterplannen; dat de woning bijgevolg moet worden beschouwd als zijnde vergund; dat verder uit foto's en uit alle adviezen ondubbelzinnig blijkt dat deze woning, in huidige toestand, niet verkrot is.

Overwegende dat blijkens voorliggende plannen er ingrijpende werken worden voorzien aan deze oude woning; dat uit de doorsnede blijkt dat alle bestaande muren zullen worden ondergraven om nieuwe fundering te voorzien; dat de vloer van het gelijkvloers zal worden opgebroken en vervangen door een nieuwe, betonnen vloer; dat de bestaande kelder hierbij zal worden opgevuld, zodat de traditionele opkamer verdwijnt; dat de vloer van de verdieping volledig vernieuwd wordt; dat ook het dak volledig nieuw wordt uitgevoerd; dat meer dan de helft van de bestaande binnenmuren worden gesloopt en dat er nieuwe binnenmuren worden gemetst; dat de trap op een andere plaats wordt voorzien; dat alle gevelopeningen worden gewijzigd; dat het grootste deel van de gevelsteen van de rechtergevel wordt verwijderd en vervangen door nieuwe gevelsteen; dat de 'te behouden' delen, die al zeer beperkt zijn, worden aangeduid als 'te herstellen' of 'te versterken'.

*Overwegende dat wanneer aan een gebouw van deze ouderdom, dergelijke ingrijpende verbouwingswerken worden uitgevoerd, de stabiliteit van de 'te behouden' delen altijd in het gedrang komt; dat dit des te meer geldt wanneer de te behouden delen zo beperkt zijn als hier wordt voorgesteld, en bovendien reeds 'gescheurd' en 'overhellend' of 'verzakt', zijn zoals de plannen duidelijk weergeven; dat dan ook bezwaarlijk kan worden aangenomen dat het hier om een werkelijke verbouwing gaat; dat de voorgestelde verbouwingen dermate ingrijpend zijn dat ze neerkomen op het volledig **herbouwen** van de woning, zij het met hetzelfde volume; dat zulks duidelijk niet kan binnen een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals een bosgebied; dat er derhalve geen wettelijke mogelijkheid blijft tot het verlenen van de beoogde vergunning; dat de bestaande woning slechts in aanmerking komt om te worden verbouwd, waarbij de bestaande toestand zoveel als mogelijk wordt behouden en gerespecteerd; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt bijgetreden.*

...”

Op 6 februari 2006 dienen de aanvragers van de vergunning bij de Raad van State een verzoek in tot vernietiging van de beslissing van de minister van 6 december 2005.

Bij arrest van 26 maart 2009 met nummer 191.936 stelt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de afstand van geding vast en dit na een negatief auditoraatsverslag, dat tot de bevinding kwam dat de minister, op basis van de concrete gegevens van het dossier, een correcte kwalificatie van het voorwerp van de bouwaanvraag had gemaakt: een herbouw van de woning geen verbouwing.

Op 16 juni 2009 wordt er een proces-verbaal voor een bouw misdrijf opgesteld, namelijk het heropbouwen van een woning annex schuur tot ééngezinswoning met inpandige garage. Er wordt een staking der werken bevolen. Dit proces-verbaal met staking der werken werd vastgesteld ten laste van de nieuwe eigenaar, de huidige verzoekende partij. Het stakingsbevel werd bekrachtigd op 19 juni 2009. Op 17 juni 2009 wordt opnieuw een proces-verbaal met stakingsbevel opgesteld wegens voortzetting van de werken. Dit stakingsbevel werd bekrachtigd op 22 juni 2009.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert op 24 november 2009 het herstel in de oorspronkelijke staat door de afbraak van de heropgebouwde woning met inpandige garage, de bekaertpalen, draad en 2 rijen prikkeldraad, de automatische metalen poort, de houten poort, de houten schutsels en de betonnen borduren (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Op 23 juli 2010 vraagt de verzoekende partij aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur om 2 rijen pannen, deuren en ramen te mogen plaatsen. Op 29 juli 2010 geeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur toelating om de rijen pannen te plaatsen zodat het dak beschermd is tegen eventuele stormschade, doch er wordt geen toelating verleend om de deuren en de ramen te plaatsen. Wel wordt toegelaten de deur en raamopeningen met beplanking af te schermen.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Neerpelt-Bree' gelegen in bosgebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 juni 2010 tot en met 15 juli 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 19 juli 2010 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt een gunstig preadvies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 26 augustus 2010 volgend ongunstig advies:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat in het dossier wordt gesteld dat de aanvraag handelt over het regulariseren van een verbouwing van een zonevreemde woning in bosgebied; dat dit niet kan worden bijgetreden aangezien de aanvraag handelt over het regulariseren van het

wederrechtelijk herbouwen van de constructie en uitbreiden van het woongedeelte in het schuurgedeelte;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies verleende; dat ik niet kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag immers niet past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de aanvraag niet beantwoordt aan de afwijkingsbepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen in haar advies stelt dat het voorgestelde kan aangezien het in overeenstemming is met de bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan; dat de gemeentelijk ruimtelijke structuurplannen er zijn ter afweging van het opstellen van gemeentelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen; dat aldus niet kan voorbij gegaan worden aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening;

Overwegende dat de aanvraag niet voldoet aan bovenvernoemde bepalingen uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; dat aan de hand van de plannen en de foto's die gemaakt zijn bij het proces-verbaal duidelijk af te leiden is dat het hier niet handelt over het verbouwen van een zonevreemde woning in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, maar het herbouwen en uitbreiden ervan;

Overwegende dat de zonevreemde woning wordt uitgebreid, namelijk het woongedeelte breidt uit in het schuurgedeelte en neemt dit volledig in beslag; dat een zonevreemde woning in een ruimtelijk kwetsbaar gebied niet kan worden uitgebreid; dat dit standpunt reeds in 2003 is ingenomen; dat de wetgeving hieromtrent niet is gewijzigd;

Overwegende dat de aanvraag niet handelt over het regulariseren van het wederrechtelijk verbouwen van een zonevreemde woning; dat aan de hand van de plannen en de foto's duidelijk vast te stellen is dat het handelt over het regulariseren van het wederrechtelijk herbouwen ervan; dat zowel de binnen- als de buitenmuren en de dakconstructie vervangen zijn; dat er nieuwe muurisolatie is voorzien; dat, in het ministerieel besluit van 06/12/2005 deze plannen reeds werden beoordeeld als zijnde het herbouwen en niet verbouwen van de woning;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt weigert op basis van dit ongunstig advies op 30 augustus 2010 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 7 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 november 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 16 november 2010, beslist de verwerende partij op 22 december 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing stelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 25 januari 2011 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging bij de Raad in.

De Raad heeft met het arrest van 16 augustus 2011 met nummer A/2011/0117 het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen de bestreden beslissing ontvankelijk en gegrond verklaard. De Raad heeft met hetzelfde arrest de bestreden beslissing vernietigd en de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Na het vernietigingsarrest werd de administratieve beroepsprocedure door de verwerende partij hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 oktober 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 18 oktober 2011 beslist de verwerende partij op 24 november 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“...

Overwegende dat op datum van 8 november 2010 , ná onderzoek van het dossier en een plaatsbezoek, een nota werd opgemaakt door de Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen waarin inzake wettelijke en reglementaire voorschriften en verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het volgende werd gesteld:

...

Overwegende dat de deputatie op datum van 22 december 2010 een stedenbouwkundige vergunning verleende, dewelke op 16 augustus 2011 werd vernietigd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen om redenen dat de deputatie, door enerzijds te oordelen dat het om een herbouw van een zonevreemde woning in bosgebied gaat en anderzijds om billijkheidsredenen toch een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend, een onregelmatige beslissing genomen heeft;

Overwegende dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen de deputatie bijtreedt in haar oordeel dat het hier een herbouw betreft van een zonevreemde woning in bosgebied;

Overwegende dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen) het herbouwen van een zonevreemde woning in bosgebied uitsluit (artikel 4.4.13, §3 VCRO);

Overwegende dat door de beroeper middels bijgebrachte stukken, waaronder een proces-verbaal van verhoor van 28 september 2011, wordt gesteld dat ■■■ de renovatiewerken aan de woning niet heeft uitgevoerd;

Overwegende dat de vraag of ■■■ zelf werken aan de woning heeft uitgevoerd of laten uitvoeren in deze niet relevant is;

Overwegende dat hierbij wordt verwezen naar het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen d.d. 16 augustus 2011 :

“...De raad stelt enkel vast dat de tussenkomende partij, als nieuwe eigenaar, alle wederrechtelijkheden overneemt van de vorige eigenaar, aangezien bouw misdrijven in ruimtelijk kwetsbare gebieden instandhoudings misdrijven zijn...”;

Overwegende dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen terloops opmerkt dat de vraag naar de vergunbaarheid van de woning niet afhangt van wie eventueel welke werken reeds zou hebben uitgevoerd, dan wel in welke 'bestaande toestand' de woning zich bevond op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag, en welke werken er beoogd worden uitgevoerd te worden; dat dit in dit dossier enerzijds mei 2003 is om de bestaande toestand te achterhalen en dit aan de hand van de door de rechtsvoorgangers van de tussenkomende partij ingediende bouwplannen, foto's en motivatienota; dat de uit te voeren toestand de op heden bestaande toestand is dewelke kan nagegaan worden aan de hand van de materiële vaststellingen in de PV's van 16 en 17 juni 2009 én aan de hand van de ingediende plannen in 2010; dat op basis van deze gegevens er in redelijkheid door de verwerende partij (=deputatie) kon beslist worden dat de woning werd herbouwd en dit ongeacht door wie of wanneer welke werken reeds werden uitgevoerd; dat het hier tenslotte om een regularisatieaanvraag gaat;

Overwegende dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen tevens op artikel 4.1.1, 6° VCRO wijst alwaar het 'herbouwen' gedefiniëerd wordt als:

"een constructie volledig afbreken, of méér dan veertig procent van de buitenmuren van een constructie afbreken, en binnen het bestaande bouwvolume van de geheel of gedeeltelijk afgebroken constructie een nieuwe constructie bouwen".

Uit de feitelijke gegevens van het dossier blijkt voor de Raad afdoende dat meer dan 40 procent van de buitenmuren van de woning werden afgebroken en heropgebouwd en dit in vergelijking met de bestaande toestand zoals vastgesteld in de bouwaanvraag van 2003...”

Overwegende dat, gelet op de overwegingen van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het eigen onderzoek van de Dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen, geconcludeerd wordt dat het in casu een regularisatieaanvraag betreft voor de herbouw van een zonevreemde woning in bosgebied, hetgeen niet mogelijk is volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (artikel 4.4.13, §3 VCRO);

Overwegende dat het beroep omwille van voormelde redenen niet kan worden ingewilligd;

*Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning niet kan worden verleend;
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 8 december 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 10 januari 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt conform artikel 4.8.16 §1, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang om bij de Raad een beroep in te dienen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het formeel en materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Tevens roept zij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de manifeste beoordelingsverging in rechte als in feite en machtsoverschrijding.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat er een schending is van de formele motivering omdat er in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van een hoorzitting van 18 oktober 2010 terwijl er op die datum nooit een hoorzitting is geweest, maar wel op 18 oktober 2011.

Daarnaast verwijt de verzoekende partij de verwerende partij geen rekening te hebben gehouden met haar schriftelijke nota die zij heeft ingediend op de hoorzitting van 18 oktober 2011, terwijl de overheid ertoe zou gehouden zijn dit in haar besluitvorming te betrekken wanneer zij het hierin verwoorde standpunt van de verzoekende partij, met name inzake de mogelijke techniek van 'clichering', niet volgt.

2.

Aangaande de vermelde datum van de hoorzitting in de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat dit duidelijk een materiële vergissing betreft die de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast. De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij niet betwist dat zij op 18 oktober 2011 werd gehoord, en dat er zich geen belangenschade voordoet.

Inzake de motivering van de bestreden beslissing antwoordt de verwerende partij dat uit haar motivering duidelijk blijkt dat, na een zorgvuldig onderzoek, zij in alle redelijkheid heeft besloten dat de aanvraag betrekking heeft op het herbouwen van een zonevreemde woning in bosgebied, en derhalve, mede door het arrest van de Raad, verplicht was de regularisatievergunning te weigeren.

3.

De tussenkomende partij stelt vooreerst dat het middelonderdeel inzake de clichering onontvankelijk is gezien de schriftelijke nota van de verzoekende partij er andermaal verkeerdelijk van uit gaat dat de aanvraag loutere verbouwwerken betreffen. Zij verwijst hiertoe naar het besluit van de minister van 6 december 2005 en het arrest van de Raad. Ook merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partij geen cassatieberoep bij de Raad van State tegen de beslissing van de Raad van 16 augustus 2011 heeft ingesteld, zodat dit arrest kracht van gewijsde heeft verkregen. De tussenkomende partij merkt tevens op dat het middel beperkt is tot de stelling dat niet duidelijk is waarom de argumentatie in haar nota niet werd ontmoet.

De verwerende en de tussenkomende partij zijn van oordeel dat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt waarom de argumentatie van de verzoekende partij niet werd gevolgd. Zo stelt de verwerende partij:

“ ...

Het feit dat ons college van oordeel is dat het in casu een herbouw betreft en geen bestendiging van een bestaande vergunde woning verklaart waarom de redenering van de verzoekende partij niet werd gevolgd. De verzoekende partij stelde in haar schriftelijke nota trouwens zelf het volgende:

“Overeenkomstig deze typebepalingen zijn in bosgebied (weliswaar enkel, maar dat is voor de aanvraag van verzoekende partij voldoende) het bestendigen van de bestaande vergunde woningen toegelaten. (eigen onderlijning)”

De verzoekende partij betwist noch in haar schriftelijke nota, noch in huidig verzoekschrift dat het herbouwen van een zonevreemde woning niet mogelijk is in bosgebied. In huidig verzoekschrift wordt bovendien ook niet aangetoond dat ons college de gevraagde vergunning ten onrechte zou hebben gekwalificeerd als de regularisatie van een herbouw. De verzoekende partij toont nergens in concreto aan dat ons college zich op foutieve gegevens zou hebben gebaseerd, noch dat ons college ter zake kennelijk onredelijk zou hebben geoordeeld.

...”

De argumentatie van de tussenkomende partij sluit hierbij aan.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij haar verweer had moeten betrekken in haar besluitvorming. De verzoekende partij meent dat clichering toegepast kan worden. Zij stelt dat overeenkomstig de typebepalingen het bestendigen van de bestaande vergunde woningen toegelaten is. Zij stelt immers dat de bestaande vergunde woning enkel bestendigd zal worden en geenszins uitgebreid wordt.

De verwerende partij heeft niet voldoende geantwoord op dit verweer waardoor de motieven niet voldoende draagkrachtig zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing meldt dat, volgend op het vernietigingsarrest van 16 augustus 2011, de raadsman van de verzoekende partij werd uitgenodigd voor de hoorzitting. Dan volgt tekstueel: ‘Gelet op de wens van beroeper op gehoord te worden; dat alle partijen werden opgeroepen; dat op het onderhoud van 18 oktober 2010 de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] zijn verschenen’.

Met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat uit de verschillende stukken van het dossier, inclusief de uitnodiging van de verzoekende partij voor de hoorzitting, het vermelden van het jaartal 2010 niet anders kan uitgelegd worden dan als een materiële vergissing en dat de hoorzitting wel degelijk plaatsvond op 18 oktober 2011, zoals de verzoekende partij zelf bevestigt in haar verzoekschrift. De bestreden beslissing maakt ook melding van de aanwezige partijen op de hoorzitting, zodat niet ernstig kan gesteld worden dat over de hoorzitting niets vermeld is.

Het vermelden op zich van de datum van de hoorzitting en de daarop aanwezige partijen zijn formele overwegingen van een beslissing. Er is dan geen schending van het formeel motiveringsbeginsel.

Bovendien laat de verzoekende partij na, niettegenstaande zij in de aanhef een reeks geschonden geachte beginselen opsomt, in dit middelonderdeel op concrete wijze aan te tonen welke regelgeving hierdoor wordt geschonden en op welke wijze deze zou geschonden zijn. Zoals de verwerende en de tussenkomende partijen stellen, tast een eventuele en onbetwistbare materiële vergissing de wettigheid van de bestreden beslissing niet aan.

2.

De verzoekende partij roept de schending van de formele motiveringsplicht in omdat de verwerende partij bij haar herbeoordeling na het door de Raad gevelde vernietigingsarrest, inhoudelijk geen rekening zou gehouden hebben met haar nota die zij indiende naar aanleiding van de nieuwe hoorzitting, minstens niet formeel gesteld hebben waarom met haar argumenten geen rekening kon gehouden worden.

In deze nota stelde de verzoekende partij dat van de bestemmingsvoorschriften voor het bosgebied mag worden afgeweken indien het aangevraagde kan vergund worden op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Voorts somt de verzoekende partij in deze nota op wat volgens de standaardtypebepalingen in bosgebied mogelijk is en begint zij deze opsomming met het volgende: *‘overeenkomstig deze typebepalingen zijn in bosgebied (weliswaar enkel, maar dat is voor de aanvraag van verzoekende partij voldoende) het bestendigen van de bestaande vergunde woningen toegelaten.*

Zij besluit deze nota met te stellen: ‘de aanvraag die thans aan de Deputatie voorligt, kan binnen de perken van voormelde geclicheerde bestemmingsvoorschriften wel degelijk vergund worden, aangezien de bestaande vergunde woning van aanvrager enkel zou worden bestendigd en geenszins zal worden uitgebreid, noch herbouwd, en evenmin zou het aantal woongelegenheden vergroot worden’.

3.

Indien de deputatie uitspraak doet over een beroep tegen een vergunningsbeslissing verleend in eerste aanleg, doet de deputatie geen uitspraak als administratief rechtscollege maar als een orgaan van actief bestuur.

Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep onderzoekt de deputatie daarbij de aanvraag in haar volledigheid. Dit houdt in dat de deputatie de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering vervat in de beslissing van het college, of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert niet en gaat niet zover dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

De verzoekende partij werd na het vernietigingsarrest van de Raad opnieuw gehoord. Kenmerkend voor de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is dat de beroepsindiener de mogelijkheid moet krijgen zijn opmerkingen te geven op het dossier zoals het ter beoordeling aan het bestuur voorligt en op die wijze een voor hem ongunstige beslissing kan proberen om te zetten in een gunstige beslissing.

Dit hoorrecht houdt evenwel niet het recht in de verwerende partij te verplichten argumenten bij het dossier te betrekken die volledig tegen het dossier ingaan.

4.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing melding maakt van de hoorzitting en verwijst naar de opmerkingen van de aanwezige partijen *'die werden besproken en in overweging genomen door de deputatie alvorens te beslissen over het beroep'*.

De Raad stelt tevens vast dat de verzoekende partij in haar argumentatie, zoals vervat in haar neergelegde nota, uitgaat van de premisse dat het aangevraagde geen herbouw betreft maar renovatiewerken of verbouwingswerken, of om het met haar woorden te stellen 'een bestendiging van een bestaande vergunde woning'.

Met deze premisse gaat de verzoekende partij lijnrecht in tegen het door de Raad gevelde vernietigingsarrest van 16 augustus 2011 waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat het door de verzoekende partij aangevraagde geen verbouwingswerken betrof, maar een herbouw.

Ook wie de werken heeft uitgevoerd, is een kwestie waarover reeds beslist werd in het arrest van 16 augustus 2011.

De verwerende partij heeft terecht verwezen naar het vernietigingsarrest en de daarin opgenomen motieven.

De verzoekende partij betwistte in haar nota niet dat het om een herbouw ging. Wel ging zij uit van de premisse dat voor een herbouw in bosgebied ook via de techniek van clichering een afwijking op de bestemmingsvoorschriften kon worden verleend.

In alle redelijkheid dient evenwel aangenomen te worden dat een verkeerd uitgangspunt niet kan leiden tot een omzeilen van wat reeds bij arrest met kracht van gewijsde werd vastgesteld. De clichering laat een herbouw in bosgebied niet toe, tenzij de woning geheel of gedeeltelijk vernield is door een plotse ramp buiten de wil van de aanvrager. Dit uitgangspunt werd echter door de verzoekende partij niet vertolkt in haar nota. Zij ging uit van een bestendiging van een bestaande woning en daarover heeft de Raad reeds definitief en andersluidend beslist.

De Raad oordeelt dan ook dat wat evident is en wat voor de hand ligt, geen verdere beschouwingen vereist. De bestreden beslissing verwijst naar het vernietigingsarrest van de Raad van 16 augustus 2011 en de aldaar gedane kwalificatie van de werken. De bestreden beslissing citeert trouwens een aantal passages uit dit arrest en benadrukt daarmee als het ware het verkeerde uitgangspunt van de verzoekende partij.

5.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij de vraag dat zij in de bestreden beslissing toch minstens had willen vernemen of zij de vergunningstoestand van haar woning zou kunnen regulariseren via de techniek van de clichering, en dit zowel in de hypothese van het verbouwen, als van het herbouwen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met deze overweging meer toevoegt dan wat zij als uitgangspunt in haar nota had omschreven, en zelfs in haar inleidend verzoekschrift heeft verwoord. Waar zij aanvankelijk immers enkel uitging van de premisse van een bestendiging van een bestaande toestand, neemt zij nu ook de hypothese van het herbouwen erbij. Deze hypothese werd in haar nota voor de deputatie niet verwoord, zodat de verwerende partij niet gehouden kon zijn dit te onderzoeken. De Raad merkt echter op dat de verzoekende partij niet

voorhoudt dat haar woning zodanig door een ramp geheel of gedeeltelijk zou zijn vernield, dat een herbouw zich zou hebben opgedrongen.

Als aanvulling op haar aanvankelijk middel wordt deze toevoeging door de Raad als onontvankelijk afgewezen aangezien het reeds in het inleidend verzoekschrift kon opgenomen worden.

6.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij naast de schending van het motiveringsbeginsel, tevens de schending inroept van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en machtsoverschrijding, doch nalaat aan te tonen op welke wijze de verwerende partij, door zich in haar beslissing te baseren op enerzijds de verslagen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 8 november 2010 en 14 oktober 2011, en, anderzijds, op het arrest van de Raad van 16 augustus 2011, deze beginselen zou schenden.

De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is en de verwerende partij op redelijke wijze de regularisatievergunning voor het herbouwen van een zonevreemde woning in bosgebied heeft kunnen weigeren.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stedenbouwkundig inspecteur van het Vlaamse Gewest is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS